

Cyberbezpieczeństwo Twojego dziecka 5-17 lat

Jak chronić dziecko w Internecie (5-17 lat)

- ustawienia
- rozmowy
- zasady
- ochrona

Radosław Wilmański

SPIS TREŚCI

Wstęp - E-book: Cyberbezpieczeństwo Twojego dziecka	3
Dlaczego powstał e-book o bezpieczeństwie w sieci	
1.Świat dziecka online	4
Dowiesz się, dlaczego rozmowa jest ważniejsza niż kontrola. Jak dzieci postrzegają wirtualny świat i co to oznacza dla rodziców.	
2.Zagrożenia w sieci	11
Cyberprzemoc, grooming, fake newsy oraz uzależnienia. Jak rozpoznawać czerwone flagi i uczyć dziecko zasad STOP.	
3.Phishing i oszustwa „na wiadomość”	19
Jak działają fałszywe wiadomości, linki i próby wyłudzeń. Na co zwrócić uwagę i jak rozmawiać z dzieckiem o takich sytuacjach.	
4.Podstawy edukacji cyfrowej w domu	25
Rozmowy, jasne zasady i budowanie świadomych nawyków online – bez straszenia i bez ciągłej kontroli.	
5.Instrukcje krok po kroku	33
Praktyczne wskazówki, jak ustawić podstawowe zabezpieczenia i wdrożyć zasady w codziennym życiu rodziny.	
6.Monitorowanie i bezpieczeństwo urządzeń	46
Family Link, Screen Time, Family Safety oraz filtry routera – co wybrać i jak korzystać z tych narzędzi z głową.	
7.Umowa cyfrowa rodzic-dziecko	52
Gotowe wzory, scenariusze rozmów i drabina konsekwencji, które pomagają ustalić jasne zasady korzystania z technologii.	
8.Zestaw narzędzi i linki	59
Kody QR, filmy instruktażowe i przydatne strony. Szybki dostęp do oficjalnych przewodników i materiałów pomocniczych.	
Zakończenie – refleksja dla rodzica	66

E-book: Cyberbezpieczeństwo Twojego dziecka

Wstęp

Drodzy Rodzice,

Ten e-book nie powstał w laboratorium ekspertów ani z zimnych danych statystycznych. Powstał z rozmów, które słyszymy codziennie: „Nie wiem, co moje dziecko robi w internecie”, „Nie chcę być tym złym, który zabiera telefon”, „Boję się, że coś przegapię”. Każdy z nas chce dobrze – ale świat cyfrowy rozwija się szybciej, niż potrafimy nadążyć.

Dlatego nie chodzi tu o zakazy, aplikacje czy filtry. Chodzi o relację. O rozmowę, która zastępuje kontrolę. O zaufanie, które daje bezpieczeństwo. O obecność – nawet wtedy, gdy nie rozumiemy wszystkiego.

Nie musisz być ekspertem od technologii, by być przewodnikiem swojego dziecka w sieci. Wystarczy, że będziesz blisko – z pytaniem, ciekawością, a czasem tylko z milczeniem i otwartym sercem.

Ten e-book to przewodnik po cyfrowym świecie dzieci – bez moralizowania, bez straszenia. Z przykładami, rozwiązaniami i dialogami, które pomogą ci być obok, nie nad. Jeśli po przeczytaniu chociaż raz porozmawiasz z dzieckiem o internecie – to już będzie sukces.

Z serdecznością,
Radosław Wilmański
(autor i tata, który też czasem się gubi – ale zawsze wraca do rozmowy)

Rozdział 1: Świat dziecka online

Jeszcze kilkanaście lat temu dzieci spędzały większość czasu poza domem – na boisku, na podwórku, wśród rówieśników. Dzisiejsze dzieci też mają swoje „podwórko”, ale jest ono wirtualne. To tam spotykają się z kolegami, przeżywają emocje, śmieją się i kłócą. Internet nie jest dla nich dodatkiem do rzeczywistości – on jest rzeczywistością.

Rodzic, który patrzy na dziecko z telefonem w rękę, często myśli: „On tylko siedzi w internecie”. Tymczasem dziecko naprawdę tam żyje – tak, jak my kiedyś żyliśmy na trzepaku czy w szkolnym korytarzu.

Najpopularniejsze przestrzenie online

YouTube – niekończąca się telewizja

Dla wielu dzieci to podstawowe źródło rozrywki i wiedzy. Oglądają tam bajki, tutoriale, vlogi rówieśników. Jednak algorytmy YouTube potrafią prowadzić z filmiku na filmik – coraz dalej od treści odpowiednich dla dziecka.

⚠ Uwaga: Dziecko zaczynające od niewinnych bajek może po kilku kliknięciach trafić na przerażające lub brutalne treści.

TikTok – świat krótkich filmików

Dynamiczne, krótkie nagrania tworzą niekończący się strumień zabawy. TikTok wciąga dzieci, bo każdy film trwa kilka sekund, a kolejny jest tylko jednym przesunięciem palca.

 Wskazówka: Jeśli dziecko korzysta z TikToka, warto ustawić tryb „Parental Controls” – ogranicza dostęp do części treści i pozwala włączyć limity czasu.

Roblox i Minecraft – gry społeczne

Dla rodziców to „gry w klocki”. Dla dzieci – światy równoległe. Tam tworzą budowle, rozmawiają z innymi, a czasem spotykają ludzi, których nie znają w realnym życiu.

 Checklista – pytania do dziecka grającego w Roblox/Minecraft:

- Z kim grasz?
- Czy wiesz, kim naprawdę są Twoi znajomi w grze?
- Co robicie, gdy gracie razem?
- Czy ktoś kiedyś prosił Cię o zdjęcie albo prywatne informacje?

Discord – komunikator dla graczy

Discord powstał jako aplikacja do rozmów w grach, ale szybko stał się miejscem tysięcy grup tematycznych. Dzieci spędzają tam godziny – często poza wiedzą rodziców.

 Uwaga: Na Discordzie łatwo natrafić na grupy z treściami dla dorosłych.

Instagram i Snapchat – świat wizerunku

Dla nastolatków to podstawowe przestrzenie budowania swojego wizerunku. Zdjęcia, relacje, lajki – wszystko to daje satysfakcję, ale też presję: „muszę być idealny, muszę mieć followersów”.

 Wskazówka: Porozmawiaj z dzieckiem o tym, że zdjęcia w internecie często są „podrasowane” i nie pokazują prawdziwego życia.

Scenariusze wiekowe

- 7-latek – korzysta głównie z YouTube i gier edukacyjnych. łatwo ufa nieznajomym
- 10-latek – gra online, dołącza do grup, zaczyna samodzielnie szukać treści.
- 14-latek – intensywnie używa social mediów, porównuje się z innymi, ukrywa aktywność przed rodzicami.

 Checklista – na co zwrócić uwagę:

7 lat – treści wideo i reklamy.

10 lat – kontakty online.

14 lat – presja społeczna i uzależnienie od social mediów.

Historie z życia wzięte

(Oparta na prawdziwych sytuacjach z doświadczeń rodziców i terapeutów dziecięcych)

Historia Kasi (7 lat) – “Bajka, która nie była bajką”

Kasia była radosną siedmiolatką. Uwielbiała kotki, kolorowe bajki i YouTube’a.

Rodzice często pozwalali jej oglądać filmy na tablecie, żeby mieć chwilę spokoju po pracy.

Pewnego dnia, podczas oglądania bajki o pieskach, filmik automatycznie przełączył się na „związaną” animację.

Tyle że zamiast śmiechu – był **krzyk, krew i brutalne sceny**.

Kasia **zamarła**. Nie rozumiała, co się dzieje.

Pląkała, ale bała się wyłączyć tablet – nie wiedziała jak.

Wieczorem miała koszmary. Rano powiedziała tylko: „Nie chcę już oglądać bajek”.

Rodzice zorientowali się dopiero, gdy zaczęła unikać tabletu i spała przy włączonym świetle.

Po rozmowie okazało się, że **Kasia myślała, że to jej wina**, że obejrzała coś złego.

Rodzice włączyli **YouTube Kids**, omówili z nią całą sytuację i ustalili zasadę: **„Oglądamy tylko razem albo w salonie”**.

Dziś Kasia znów ogląda bajki – ale zawsze z rodzicem obok.

⚠ Automatyczne rekomendacje na YouTube potrafią prowadzić do nieodpowiednich treści. Nawet niewinne bajki mogą przerodzić się w coś, co dziecko zapamięta na długo – z lękiem.

Historia Oli (10 lat) – “Zaufany kolega z gry”

Ola uwielbiała Minecrafta. Budowała zamki, ogrody i prowadziła własne „królestwo” na serwerze.

Wieczorami logowała się na **Discorda**, żeby rozmawiać z „kolegą z gry” – kimś, kto zawsze ją chwalił i pomagał budować.

Rozmowy szybko przeszły z budowania zamku do prywatnych tematów: szkoły, rodziny, wyglądu.

„Jesteś taka fajna, nie mów rodzicom, że piszemy. Dorośli i tak nic nie rozumieją” – napisał któregoś wieczoru.

Ola zaczęła kasować rozmowy, by nikt ich nie zobaczył. Czuła się wyjątkowa.

Kilka dni później „kolega” poprosił o zdjęcie, „żeby wiedzieć, jak wygląda jego najlepsza przyjaciółka”.

Ola się przestraszyła, ale też nie wiedziała, co zrobić.

Zacząła **unikać rozmów z rodzicami**, spała niespokojnie.

Dopiero po tygodniu przyznała się mamie – z płaczem.

Rodzice byli w szoku. Na szczęście zareagowali spokojnie, zgłosili profil i porozmawiali z Olą o bezpieczeństwie.

Ola wróciła do gry, ale **zrozumiała, że nie każdy w sieci jest tym, za kogo się podaje.**

⚠ Grooming często zaczyna się niewinnie – od pochwał, gier i przyjaźni. Najlepszą ochroną jest rozmowa i nauka reagowania, gdy dziecko czuje się niekomfortowo.

Historia Michała (14 lat) – “Lajki zamiast pewności siebie”

Michał zawsze był uśmiechniętym chłopakiem. Lubił sport, śmiał się z kolegami.

Kiedy dostał nowy telefon, założył konto na Instagramie – z początku wrzucał zabawne filmiki z treningu.

Szybko przybyło mu obserwujących.

Ale z każdym tygodniem coraz bardziej przejmował się tym, ile osób zareaguje na jego zdjęcia.

Kiedy jedno ze zdjęć zebrało tylko kilka lajków, Michał spędził wieczór w pokoju, przeglądając profile rówieśników.

Zaczął porównywać się z innymi: ich ubraniami, ciałem, popularnością.

Z dnia na dzień wycofywał się z rozmów w domu, spędzał czas tylko online.

Mama zauważyła, że unika kontaktu wzrokowego, nie wychodzi z pokoju, usuwa kolejne posty.

Po kilku tygodniach zgodził się na rozmowę z psychologiem szkolnym.

Okazało się, że rozwinęły się u niego objawy obniżonej samooceny i lęku społecznego.

Dziś Michał ogranicza media społecznościowe do 30 minut dziennie.

Zaczął z powrotem chodzić na treningi.

Rodzice wspólnie z nim wprowadzili zasadę: "Nie wszystko, co widzimy w sieci, jest prawdziwe".

⚠ Porównywanie się z nierealnymi wzorcami z internetu może prowadzić do zaburzeń emocjonalnych, depresji i poczucia niskiej wartości.

Wnioski dla rodziców

Każda z tych historii pokazuje coś innego, ale mają wspólny mianownik:

➔ dziecko nie miało narzędzi, żeby samo zareagować.

Dlatego:

- Rozmawiajmy **zanim** coś się wydarzy.
- Obserwujmy **zmiany w zachowaniu dziecka** – wycofanie, lęk, unikanie rozmów, utratę zainteresowań.
- Reagujmy **bez krzyku i ocen**. Strach dziecka zamieni się w zaufanie tylko wtedy, gdy wie, że może przyjść po pomoc.

 Wskazówka: Włącz na YouTube tryb „Ograniczony” (Restricted Mode), aby odfiltrować część treści.

Kluczowe przesłanie rozdziału

Twoje dziecko nie „siedzi w telefonie” – ono tam żyje. Internet to jego szkoła, plac zabaw i korytarz szkolny w jednym. Twoim zadaniem nie jest zakaz, ale mądre towarzyszenie. Im lepiej zrozumiesz świat online, tym łatwiej pomożesz dziecku się w nim poruszać.

Rozdział 2: Zagrożenia w sieci

Internet sam w sobie nie jest ani dobry, ani zły. To narzędzie – tak jak samochód. Może zawieźć nas do szkoły czy pracy, ale w nieodpowiednich rękach staje się zagrożeniem. Dla dziecka internet to miejsce zabawy i nauki, ale też przestrzeń, w której łatwo o krzywdę.

Każdy rodzic powinien znać najczęstsze zagrożenia, aby móc szybko reagować i uczyć dziecko świadomego korzystania z sieci.

Cyberprzemoc i hejt

Cyberprzemoc to jedno z największych wyzwań w świecie online. Występuje tam, gdzie dzieci komunikują się ze sobą – na Messengerze, TikToku, Discordzie, w grach online.

Formy cyberprzemocy:

- obraźliwe komentarze i przezwiska,
- tworzenie fałszywych profili ośmieszających dziecko,
- rozsyłanie kompromitujących zdjęć lub filmików,
- wykluczanie z grup czy rozmów online.

⚠️ **Sygnaly ostrzegawcze:**

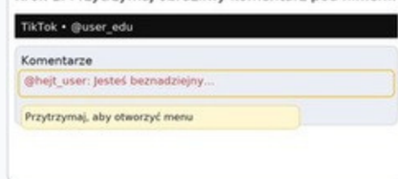
- dziecko nagle przestaje korzystać z ulubionej aplikacji,
- boi się sprawdzić wiadomości lub reaguje lękiem na powiadomienia,
- staje się wycofane i niechętnie rozmawia o relacjach z rówieśnikami.

💡 **Wskazówka dla rodzica:**

Pokaż dziecku, jak działa „blokuje i zgłoś”. To naturalna reakcja na hejt, a nie oznaka słabości.

Zgłaszanie obraźliwego komentarza (TikTok)

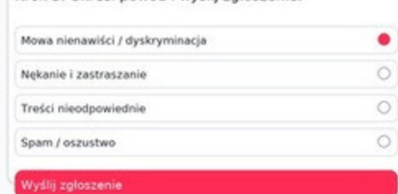
Krok 1: Przytrzymaj obraźliwy komentarz pod filmem.

Krok 2: W menu wybierz „Zgłoś”.

Krok 3: Określ powód i wyślij zgłoszenie.

📌 **Checklista** – jak reagować na cyberprzemoc:

- Zapewnij dziecku, że nie jest winne temu, co się stało,
- Zrób zrzuty ekranu obraźliwych treści (dowód),
- Zgłoś sytuację do szkoły, jeśli dotyczy rówieśników,
- Jeśli sprawa jest poważna – nie bój się zawiadomić policji.

Grooming i niebezpieczne kontakty

„Grooming” to proces, w którym dorosły zdobywa zaufanie dziecka, udając rówieśnika, a następnie próbuje je wykorzystać. Zaczyna się niewinnie – od wspólnej gry, rozmów o szkole, zainteresowania pasjami dziecka. Dopiero później pojawiają się prośby o zdjęcia, sekrety, a nawet propozycje spotkań.

Sygnaly ostrzegawcze:

- dziecko spędza dużo czasu na prywatnych czatach,
- ma „nowego przyjaciela”, o którym nic nie mówi,
- nagle zaczyna mieć sekrety w internecie,
- ktoś wysyła mu prezenty online (np. płatne skiny w grze).

 Wskazówka: Naucz dziecko zasady „nigdy nie wysyłaj zdjęcia obcej osobie” i że przyjaciel online ≠ przyjaciel w realu.

Checklista – jak reagować na grooming:

- Zawsze rozmawiaj z dzieckiem bez oceniania („chcę ci pomóc, nie ukarać”),
- Zapisz rozmowy (dowód),
- Zablokuj kontakt i zgłoś konto,
- W przypadku poważnych podejrzeń – zgłoś sprawę na policję lub do organizacji zajmujących się bezpieczeństwem dzieci online.

Grooming – przykład 1: hobby → wiek → prywat

Przykład edukacyjny: brak treści wrażliwych.

Hej! Super profil. Grasz w Minecrafta?

Tak, czasem gram.

Ile masz lat? Ja 13 😊

12.

Czerwona flaga: dopytywanie o wiek na początku rozmowy.

Przenieśmy się na WhatsApp — tu słabo działa. Daj numer.

Uwaga: próba przeniesienia rozmowy poza platformę omija moderację i raportowanie.

Grooming – przykład 2: prezenty → dane → tajer

Przykład edukacyjny: brak treści wrażliwych.

Mogę Ci kupić skina. Mam kody premium.

Serio?

Podaj mail/telefon — wyślę tylko Tobie.

Czerwona flaga: oferowanie prezentów w zamian za dane kontaktowe.

Tylko nie mów rodzicom — nie zrozumieją.

Czerwona flaga: prośba o tajemnicę i izolowanie od dorosłych.

Grooming – przykład 3: presja / ultimatum

Przykład edukacyjny: brak treści wrażliwych.

Wyślij swoje zdjęcie — tylko dla mnie.

Nie czuję się z tym OK.

Bez tego przestanę pisać.

Czerwona flaga: emocjonalna presja/ultimatum i żądanie zdjęć.

Co robić: zakończ rozmowę, zachowaj dowody (screeny), zgłoś profil w aplikacji.

Fake newsy i dezinformacja

Internet pełen jest informacji – niestety nie wszystkie są prawdziwe. Dzieci łatwo wierzą w fake newsy, bo często widzą je w atrakcyjnej formie: filmiku, memie czy grafice. Przykłady fake newsów:

- „Popularny youtuber zmarł” – a tak naprawdę to chwyt klików,
- „Jeśli udostępnisz ten post, wygrasz iPhone’a”,
- „Szczepionki zawierają chipy” – informacje powielane nawet przez dorosłych.

Sygnały ostrzegawcze:

- dziecko powtarza dziwne informacje znalezione w sieci,
- zaczyna się bać rzeczy, które nie mają sensu (np. końca świata).

 Wskazówka: Naucz dziecko trzech pytań kontrolnych:

1. Kto to napisał?
2. Skąd ta osoba ma informacje?
3. Czy inne źródła to potwierdzają?

🔴 Ćwiczenie z dzieckiem:

Razem znajdźcie w internecie sensacyjny nagłówek i spróbujcie sprawdzić, czy to prawda.

⚠️ Schemat powtarza się niemal zawsze:

- Sensacyjny nagłówek: „Nie żyje...”, „Tragiczny wypadek...”, „Cała Polska w szoku...”.
- Brak źródeł: brak odwołania do wiarygodnych mediów (PAP, Onet, TVP, Polsat News itp.).
- Czarno-białe zdjęcie celebryty – często używane jako sugestia żałoby.
- Link do zewnętrznej strony – po kliknięciu często wymagane jest logowanie (wyłudzenie haseł).
- Wpis pojawia się tylko w social media / podejrzanych portalach, nie ma go w poważnych mediach.
- Presja emocjonalna – „Kliknij, by dowiedzieć się więcej”, „Zobacz nagranie”.

 Wskazówka dla rodziców i nastolatków: zanim udostępnisz lub uwierzysz w taką informację:

1. Sprawdź w Google News lub dużych portalach, czy temat jest potwierdzony.
2. Wejdź na oficjalne profile osoby (Instagram, Facebook) – zwykle szybko dementują plotki.
3. Nie klikaj w podejrzane linki – mogą prowadzić do phishingu.

Uzależnienie od gier i social mediów

Nie każde korzystanie z internetu jest złe. Problem pojawia się, gdy dziecko nie potrafi już funkcjonować bez telefonu czy komputera.

Mechanizmy uzależnienia:

- „nagrody dnia” w grach,
- powiadomienia z aplikacji,
- presja lajków i komentarzy.

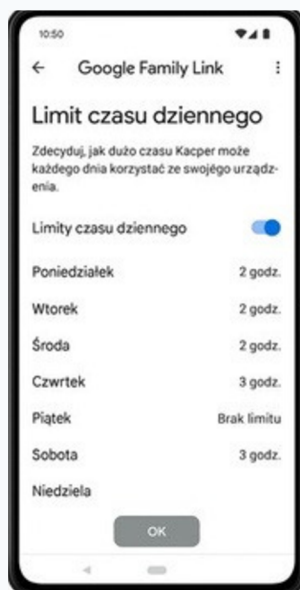
 Objawy uzależnienia:

- dziecko rezygnuje z innych pasji, żeby grać,
- jest rozdrażnione, gdy trzeba odłożyć telefon,
- spędza noce online, a rano nie ma siły na szkołę,
- kłamie, ile czasu spędziło w internecie.

 Wskazówka: Wprowadź zasadę „technologia z przerwami” – np. co 45 minut obowiązkowa przerwa od ekranu.

 Checklista – jak zapobiegać uzależnieniu:

- Wprowadź limity czasu (np. 2 godziny rozrywki dziennie).
- Ustal godziny offline (np. brak internetu po 21:00 w dni szkolne).
- Zadbaj o alternatywy: sport, spotkania, pasje offline.
- Razem twórzcie domowe zasady ekranowe (i wszyscy ich przestrzegają – także rodzice!).

Kluczowe przesłanie rozdziału

Internet to narzędzie – może uczyć i rozwijać, ale może też krzywdzić. Twoim zadaniem nie jest zabronić dziecku dostępu, ale nauczyć je rozpoznawać zagrożenia i reagować. Pamiętaj: dziecko nie powie Ci wprost „mamo, tato, mam problem z cyberprzemocą” – ono po prostu zmieni swoje zachowanie. To, czy to zauważysz i odpowiednio zareagujesz, może zadecydować o jego poczuciu bezpieczeństwa.

Rozdział 3: Phishing i oszustwa „na wiadomość”

Phishing to próby wyłudzenia danych lub pieniędzy przez fałszywe wiadomości: e-mail, SMS, komunikator, a nawet telefon. Dla dzieci i nastolatków szczególnie groźne są oszustwa podszywające się pod szkołę, gry, sklepy z doładowaniami lub „znajomych”.

A) Czym jest phishing? (warianty)

- E-mail phishing — fałszywe maile podszywające się pod znane firmy, szkołę, platformy.
- Smishing — SMS/MMS z linkiem („dopłata do paczki”, „blokada konta”).
- Vishing — telefon od „konsultanta banku/policjanta”.
- Phishing w komunikatorach (Messenger, WhatsApp, Discord) — „Wyślij mi kod / pilnie wejdź w link”.
- Spear-phishing — wiadomość szyta pod konkretną osobę (np. wychowawca, trener).
- Clone-phishing — skopiowana prawdziwa wiadomość z podmienionym linkiem/załącznikiem.
- QR-phishing (QRishing) — naklejki z kodem QR prowadzącym do fałszywych stron.
- MFA fatigue — „zalew” powiadomień 2FA, aby wymusić potwierdzenie logowania.

 Jak to działa: Atak wywołuje emocje (pilność, strach, nagroda), kieruje na spreparowaną stronę i prosi o dane (login, karta, BLIK). Często podszywa się pod prawdziwą domenę, używając podobnych liter lub dodatkowych poddomen.

B) Czerwone flagi (naucz tego dziecko)

1. Pilność/termin („ostatnie 15 minut”).
2. Straszanie blokadą, karą lub utratą konta.
3. Prośba o dane poufne (hasła, kody, BLIK, numery kart).
4. Link ukryty pod przyciskiem („Zweryfikuj”, „Potwierdź”).
5. Domena (np.support-konto-twojbank.com.example.ru).
6. Literówki, brak polskich znaków, słaba jakość logo.
7. Załączniki .zip/.exe/.apk do „instalacji zabezpieczeń”.
8. „Znajomy” prosi o szybki przelew/kod, nie odbiera telefonu.
9. Propozycje „łatwych pieniędzy”, konkursy „dla pierwszych 50 osób”.
10. Prośba o wyłączenie 2FA lub instalację „narzędzia do zdalnej pomocy”.

Zasada STOP

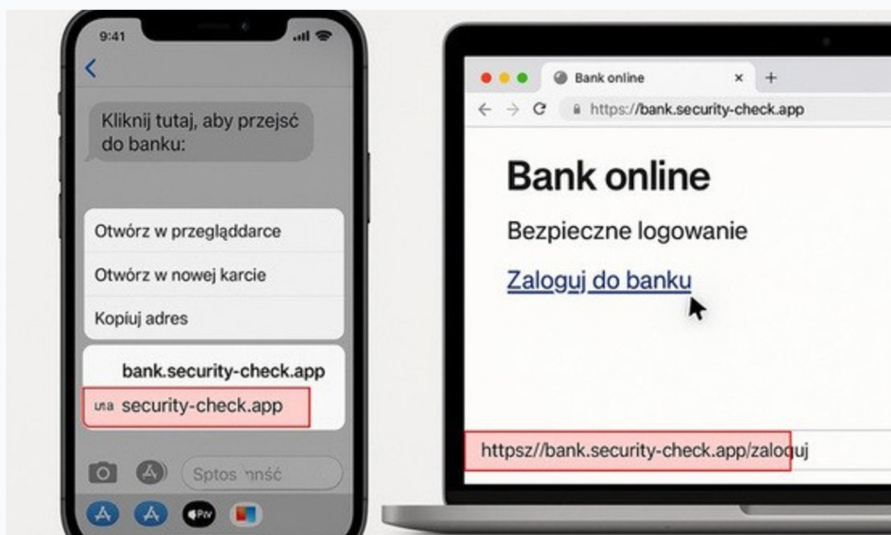
S — Stań (nie klikaj). T — Tchnij (weź oddech). O — Oceń (domena, nadawca). P — Potwierdź innym kanałem (zadzwoń, zapytaj w aplikacji).

C) Test 10 sekund — mini-procedura

1. Kto prosi i dlaczego? (czy to normalne?)
2. Nadawca: adres e-mail/telefon (dokładny, nie tylko nazwa).
3. Domena linku: prawdziwa czy „look-alike”?
4. Czy wymaga podania danych/płatności „natychmiast”?
5. Potwierdź: otwórz aplikację/usługę niezależnie, bez kliknięcia w link.

D) Jak bezpiecznie sprawdzić link (komputer i telefon)

- Komputer: najedź myszką na link i zobacz adres w lewym dolnym rogu przeglądarki.
- Telefon: przytrzymaj link dłużej → podgląd adresu (nie wchodzi!).
- Sprawdzaj główną domenę: to, co bezpośrednio przed „/” i najwyżej przed ostatnią kropką.
- HTTPS/kłódka ≠ zaufanie. Fałszywe strony też mają certyfikaty.
- Skracacze linków mogą ukrywać prawdziwy adres — zachowaj podwyższoną czujność.

💡 Pro tip

Menedżer haseł (np. wbudowany w przeglądarkę) nie wypełni hasła na fałszywej domenie. To dodatkowa warstwa ochrony.

E) Co zrobić, jeśli kliknąłeś link lub podałeś dane:

- Natychmiast zmień hasło do danego konta (i wszędzie, gdzie było takie samo). Włącz 2FA,
- Wyloguj wszystkie sesje u→rządzeń (Ustawienia konta Bezpieczeństwo → Urządzenia).
- Jeśli podałeś dane karty/BLIK — skontaktuj się z bankiem (zablokuj kartę, odwołaj transakcję),
- Obserwuj skrzynkę: maile o resetach haseł, alerty logowania,
- Na komputerze: skan antywirusem, usuń podejrzone rozszerzenia. Na telefonie: usuń nieznane aplikacje,
- Reaguj od razu.

Wspólna rozmowa

„Kliknąłam/-em w link” nie kończy się karą. Dziękujemy za szczerść, razem naprawiamy. Błędy się zdarzają — ważne, by szybko działać.

F) Jak zgłaszać oszustwo i blokować nadawcę

- Gmail: Otwórz wiadomość → : Więcej → „Zgłoś phishing”.
- Outlook/Hotmail: Otwórz → „Zgłoś wiadomość” → „Phishing”.
- Apple Mail (iCloud): Przekaż do skrzynki raportującej lub oznacz jako „Zgłoś niechcianą” w aplikacji.
- SMS: Zablokuj numer w telefonie i zgłoś jako spam (Android: Wiadomości → Szczegóły → Zablokuj i zgłoś; iPhone: Informacje → Zablokuj).
- Media społecznościowe (Instagram/TikTok/Discord): wejdź w profil → „Zgłoś” (Impersonation/Scam) → zablokuj.
- W firmach/szkołach: przekaz próbkę do administratora
- IT/wychowawcy (bez klikania linków).

Uwaga

Nie odpisuj, nie dyskutuj z oszustem. Każda interakcja potwierdza, że adres/telefon „żyje”.

G) Scenariusze rozmów z dzieckiem (skrypty)

- „Dopłata do paczki”: „Pokaż mi tę wiadomość. Zrobimy test 10 sekund. Sprawdźmy adres nadawcy i domenę.”
- „Ktoś prosi o BLIK”: „Zadzwońmy do tej osoby. Jeśli nie odbiera — nie wysyłamy żadnych kodów.”
- „Kod z gry/skin”: „Sprawdźmy, czy to oficjalny sklep/platforma. Nie logujemy się przez link z wiadomości.”

Ćwiczenie 5 minut

Raz na tydzień pokaż dziecku 2–3 przykłady (zrzuty ekranów z internetu). Niech wskaże czerwone flagi i powie, co zrobi.

H) Szablony do skopiowania

- Do znajomego (na prośbę o BLIK): „Hej, dla bezpieczeństwa zawsze dzwonię, zanim wyślę kod. Oddzwonię do ciebie za chwilę.”
- Do szkoły/administratora: „Otrzymałem/-am podejrzanego maila podszywającego się pod [nazwa]. Przesyłam nagłówki/zrzut (bez wchodzenia w link).”

I) Zasady domowe „anty-phishing” (do wydruku)

- Nigdy nie wysyłamy kodów/hasła przez chat/SMS,
- Nigdy nie logujemy się z linku w wiadomości — zawsze przez aplikację lub wpisując adres ręcznie.

- Jeśli coś jest PILNE w wiadomości — tym bardziej zatrzymaj się i zadzwoń,
- Jeśli nie wiemy — pytamy. Brak pewności = brak kliknięcia.

💡 Plakat do domu

„Zatrzymaj się. Oddychaj. Sprawdź. Potwierdź w innym kanale.”
— wydrukuj i powieś obok biurka.

J) Jednostronicowa ściągą — Phishing

- 10-sek. test
- 10 czerwonych flag
- Co robić po kliknięciu
- Gdzie zgłaszać
- Zasady domowe. Wydrukuj i trzymaj przy komputerze/na lodówce.

Rozdział 4: Podstawy edukacji cyfrowej w domu

Najlepszym zabezpieczeniem dziecka w internecie nie jest blokada, hasło czy aplikacja. To **świadomy rodzic i rozmowa**. Technologie się zmieniają – TikTok dziś, jutro coś nowego – ale zasady, które dziecko wyniesie z domu, pozostaną z nim na zawsze.

Dlaczego edukacja cyfrowa jest tak ważna?

Dziecko, które rozumie, jak działa internet, potrafi samodzielnie chronić się przed wieloma zagrożeniami. To jak nauka jazdy na rowerze: najpierw trzymamy za siodło, potem puszczaemy – a dziecko samo wie, jak utrzymać równowagę.

Porównanie:

- W świecie realnym uczymy: „Nie rozmawiaj z obcymi”.
- W świecie cyfrowym uczymy: „Nie ufaj każdemu, kto pisze w internecie”.

Jak rozmawiać z dzieckiem o internecie

Rozmowa powinna być codzienną częścią życia – naturalna, spokojna i oparta na zaufaniu. Zamiast wykładu – krótkie dialogi, ciekawość i pytania otwarte. Nie oceniaj – pytaj, słuchaj, tłumacz.

Dziecko 4–6 lat — pierwsze bajki i filmy online

Cel: nauczyć rozpoznawania bezpiecznych treści i proszenia o pomoc.

Rodzic: „Co lubisz oglądać w telefonie?”

Dziecko: „Świnka Peppa i kotki.”

Rodzic: „Super! A wiesz, że nie wszystkie bajki w internecie są prawdziwe? Czasem ktoś udaje Peppę, ale pokazuje coś brzydkiego. Jak zobaczysz coś dziwnego, od razu przyjdź do mnie.”

 Dlaczego to działa: rodzic nie straszy, tylko tłumaczy i uczy reakcji („przyjdź do mnie”).

Dziecko 7–9 lat — pierwsze gry i reklamy

Cel: zrozumienie, że nie wszystko w internecie jest prawdą, a reklamy mają swój cel.

Rodzic: „W tej grze trzeba oglądać reklamy, żeby dostać punkty, prawda?”

Dziecko: „Tak, tam pokazują nową grę.”

Rodzic: „A wiesz, że reklamy chcą, żebyś coś kupił? Dlatego pokazują rzeczy, które ci się podobają.”

Dziecko: „To trochę oszukane.”

Rodzic: „Dokładnie. Dlatego warto się zastanowić, zanim klikniesz.”

Dziecko 9–10 lat — rozmowy online i czaty

Cel: wytłumaczyć różnicę między znajomym a obcym w internecie.

Rodzik: „Widzę, że w grze można pisać z innymi. Z kim najczęściej rozmawiasz?”

Dziecko: „Z kimś, kto ma nick ‘SpeedNinja’. Fajnie się gra.”

Rodzik: „A wiesz, czy to dziecko, czy dorosły?”

Dziecko: „Nie wiem.”

Rodzik: „W internecie nie zawsze wiadomo, kto jest po drugiej stronie. Lepiej nie mówić, gdzie mieszkasz i jak masz na imię, dobrze?”

Dziecko 11–12 lat — memy, żarty, fake newsy

Cel: nauczyć krytycznego myślenia i rozpoznawania nieprawdziwych informacji.

Rodzik: „Widziałem, że udostępniłeś mema o gwiazdzie, która podobno umarła. Skąd wiedziałeś, że to prawda?”

Dziecko: „Bo dużo osób to udostępniło.”

Rodzik: „W internecie łatwo ktoś może wymyślić historię, żeby zdobyć lajki. Zawsze warto sprawdzić w wiadomościach albo zapytać mnie, zanim się uwierzy.”

 Dziecko 13-14 lat — media społecznościowej samoocena

Cel: rozmowa o presji lajków i prywatności.

Rodzic: „Wrzuciłaś super zdjęcie! Dużo komentarzy?”

Dziecko: „Tak, ale jedna osoba napisała coś niemilego.”

Rodzic: „To przykre. W internecie ludzie czasem piszą, co im ślina na język przyniesie. Ale to nie znaczy, że mają rację. Pamiętaj – ty decydujesz, kto cię obserwuje i co pokazujesz.”

 Dziecko 15-16 lat — prywatność, sexting, granice

Cel: rozmowa o odpowiedzialności i zaufaniu.

Rodzic: „Słyszałem ostatnio, że w szkołach krążą zdjęcia uczniów z prywatnych rozmów. Co o tym myślisz?”

Dziecko: „To głupie, ale wszyscy czasem coś wysyłają.”

Rodzic: „Wiem, że to kuszące, ale zdjęcia w sieci mogą zostać tam na zawsze. Lepiej pomyśleć, czy nie zrobi ci to problemu za rok albo pięć.”

 Nastolatek 17+ — odpowiedzialność, praca, dane osobowe

Cel: nauczyć świadomego zarządzania reputacją cyfrową.

Rodzik: „Masz konto na LinkedIn? To dobry moment, żeby je założyć – tam pokazujesz, co umiesz, nie tylko co wrzucasz na Insta.”

Dziecko: „Serio? To dla dorosłych.”

Rodzik: „Nie, właśnie dla młodych, którzy chcą się rozwijać. Internet to nie tylko zabawa – to też twoja wizytówka.”

Sytuacje „nagle” – jak reagować, gdy dziecko zobaczy coś niepokojącego

Rodzik: „Jeśli zobaczysz coś, co cię przestraszy lub zawstydzi – film, zdjęcie, wiadomość – nie bój się przyjść do mnie. Nie będę zły. Chcę tylko pomóc, żebyś czuł się bezpiecznie.”

 Dlaczego to ważne: **dziecko zapamięta, że może przyjść bez strachu przed karą.**

Jak rodzic może zacząć rozmowę „z niczego”

- „Widziałem dziś ciekawy film o bezpieczeństwie w sieci, chcesz zobaczyć razem?”
- „Słyszałem, że dzieci w szkole dostają dziwne wiadomości – czy też to zauważyłeś?”
- „Czy ktoś w grze prosił cię kiedyś o numer telefonu albo zdjęcie?”
- „Jak myślisz, dlaczego ludzie czasem udają kogoś innego w internecie?”
- „Zastanawiam się, czy ja bym potrafił odróżnić fałszywą wiadomość. Może mnie nauczysz?”

🎯 Zasady dobrego dialogu:

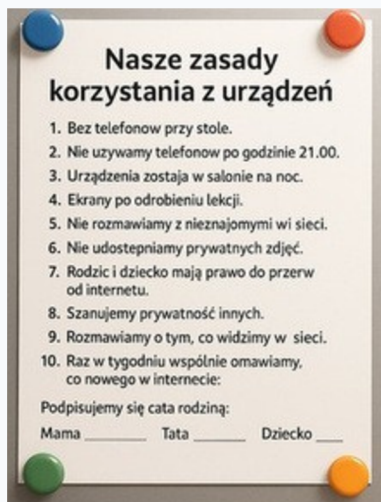
1. **Nie oceniaj – pytaj.** Zamiast: „Znowu siedzisz w telefonie!”, powiedz: „Co ci się w tej grze podoba?”
2. **Nie wyśmiewaj.** Nawet jeśli coś wydaje ci się błahe, dla dziecka to ważne.
3. **Dziel się własnym doświadczeniem.** Pokaż, że też popełniasz błędy.
4. **Rozmawiaj przy okazji.** W samochodzie, przy kolacji, przed snem – nie tylko „na poważnie”.
5. **Wspólne odkrywanie.** Poproś dziecko, by nauczyło cię obsługi nowej aplikacji.

Ustalanie zasad korzystania z urządzeń

Dzieci potrzebują granic, bo granice dają im poczucie bezpieczeństwa. Zasady najlepiej ustalać wspólnie – wtedy dziecko czuje się ich współautorem.

📌 Przykładowa lista zasad rodzinnych:

- Telefon zostaje w salonie na noc (ładowanie poza sypialnią).
- Zero telefonów przy posiłkach.
- Limit: 2 godziny dziennie rozrywki online (czas różny w zależności od wieku).
- Brak internetu po godzinie 21:00 w dni szkolne.
- Dodajemy do znajomych tylko osoby, które znamy osobiście.

Najczęstsze błędy rodziców

Uwaga:

- Zakazy bez rozmowy („Bo ja tak mówię”).
- Brak konsekwencji (raz pozwalamy, raz zabraniamy).
- Brak własnego przykładu (rodzic mówi: „Nie używaj telefonu przy stole”, a sam scrolluje Facebooka).
- Reagowanie karą zamiast rozmową („Zabieram ci telefon na tydzień”).

 Wskazówka: Zamiast zabierać dziecku telefon, lepiej razem ustalić zasady i konsekwencje.

Umowa cyfrowa rodzic-dziecko

Dobrym narzędziem jest stworzenie prostej umowy rodzinnej. To może być kartka papieru, na której spiszecie wspólnie zasady korzystania z internetu.

 Przykład umowy:

- Rodzic zobowiązuje się, że nie będzie zaglądał w telefon dziecka bez powodu.
- Dziecko zobowiązuje się, że nie będzie rozmawiać z obcymi w internecie.
- Wszyscy zobowiązują się, że odkładają telefony na czas posiłków.

 Wskazówka: Podpiszcie się pod umową i powieście ją w widocznym miejscu.

Co daje edukacja cyfrowa w domu?

- Buduje zaufanie między dzieckiem a rodzicem.
 - Uczy dziecko, że może przyjąć z problemem bez obawy o karę.
 - Daje mu poczucie bezpieczeństwa – wie, że nie jest samo w świecie online.
 - Przygotowuje je na sytuacje, gdy rodzica nie ma obok.
-

Kluczowe przesłanie rozdziału

Najlepszym „programem antywirusowym” dla dziecka jest świadomy rodzic. Zasady, rozmowy i przykład są ważniejsze niż jakakolwiek aplikacja. To Ty jesteś pierwszym przewodnikiem swojego dziecka w świecie online.

Rozdział 5 — Instrukcje krok po kroku (wersja dla początkujących)

Poniższe instrukcje zostały przygotowane tak, aby każdy rodzic — nawet bez doświadczenia technicznego — mógł samodzielnie włączyć blokady i filtry.

A) Android — Google Family Link (darmowe)

0) Co przygotować

1. Telefon rodzica (Android lub iPhone) z kontem Google.
2. Telefon dziecka (Android) z własnym kontem Google.
3. Połączenie z internetem (Wi-Fi)

1) Instalacja i start na telefonie rodzica

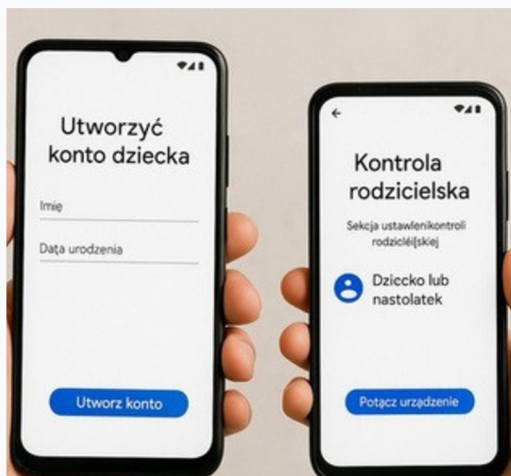
1. Otwórz Sklep Play (na iPhone — App Store).
2. Wyszukaj „Google Family Link (dla rodziców)” i zainstaluj.
3. Uruchom aplikację → Zaloguj się na swoje konto Google.
4. Wybierz „Zarządzaj rodziną” → „Dodaj dziecko”.

2) Powiązanie telefonu dziecka

Opcja A — dziecko ma już konto Google na telefonie:

1. Na telefonie dziecka: Ustawienia → Google → Kontrola rodzicielska.
2. Stuknij „Rozpocznij” → „Dziecko lub nastolatek” → „Dalej”.
3. Zeskanuj kod/połącz według instrukcji w Family Link na telefonie rodzica lub zaloguj konto dziecka i zaakceptuj nadzór.
4. Przejdź kolejne kroki: „Połącz urządzenie” → „Zezwól”.

Opcja B — tworzysz nowe konto dla dziecka:

1. W Family Link (u rodzica) wybierz „Utwórz konto dla dziecka” → wpisz dane (imię, data urodzenia).
2. Po utworzeniu konta zaloguj je na telefonie dziecka.
3. Powtórz kroki z opcji A, aby włączyć nadzór.

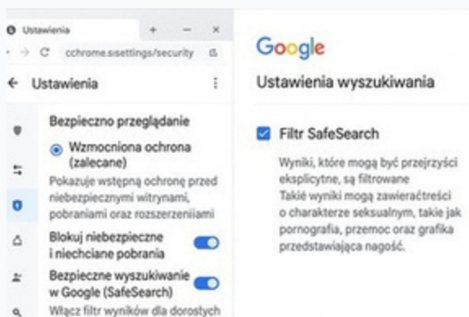
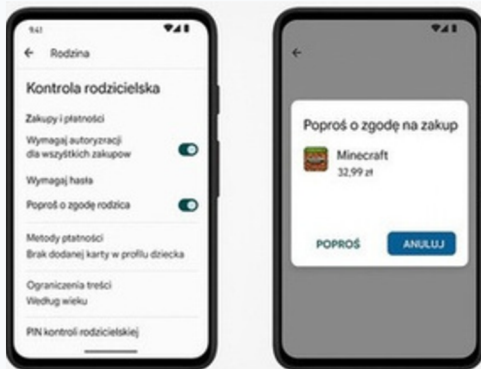
3) Zgody i filtry w Google Play

1. Family Link (telefon

rodzica) → [Imię dziecka] → „Zarządzanie ustawieniami”.

2. „Kontrola na Google Play”:

- „Zatwierdzenie zakupów/installacji” → „Wymagaj zatwierdzenia dla wszystkich”.
- „Klasyfikacje wiekowe treści” → ustaw odpowiedni wiek (np. 7-12).

4) Filtry stron + bezpieczne wyszukiwanie

1. Family Link → „Ustawienia”

→ „Filtry w Google Chrome”

→ włącz „Zatrzymuj nieodpowiednie witryny” lub „Zezwalaj tylko na wybrane witryny”.

2. Family Link → „Ustawienia”

→ „Bezpieczne wyszukiwanie (SafeSearch)” → „Włącz”.

5) YouTube / YouTube Kids

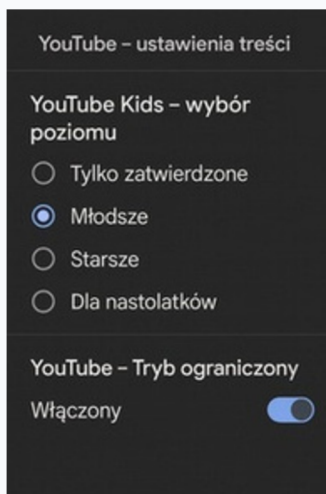
Wariant 1 — YouTube Kids

(zalecane dla młodszego):

1. Na telefonie dziecka zainstaluj YouTube Kids i zaloguj konto dziecka.
2. Ustaw profil i poziom treści (Młodsze/Starsze).
3. Włącz „Zatwierdzanie treści przez rodzica”, jeśli chcesz ręcznie akceptować kanały.

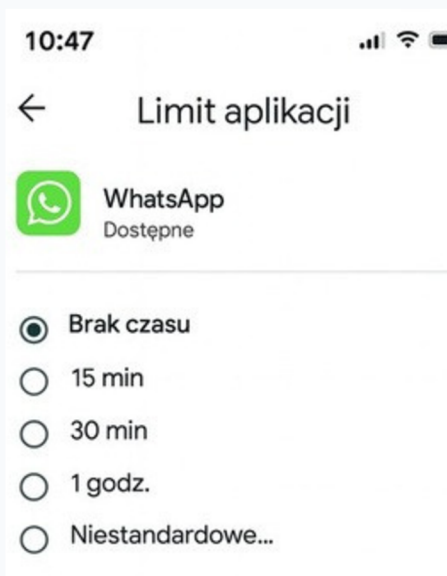
Wariant 2 — zwykły YouTube z ograniczeniami:

1. W aplikacji YouTube: Profil → Ustawienia → Tryb ograniczony
2. FamilyLink:Ustawienia → YouTube → wybierz poziom ograniczeń → Włącz.

6) Limity czasu i godziny snu

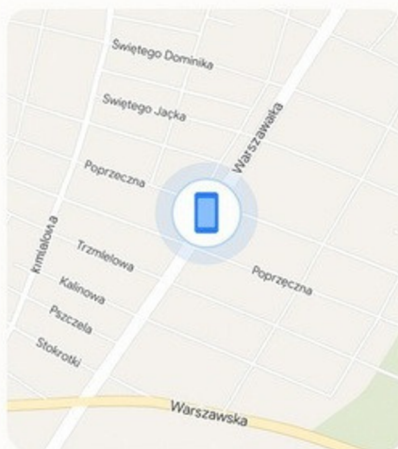
1. Family Link → [Imię dziecka] → „Limity aplikacji” → wybierz aplikację → ustaw dzienny limit (np. 30–60 min).
2. „Czas w urządzeniu” → „Godziny snu” → ustaw przedział (np. 21:00–7:00).
3. (Opcja) Dodaj przerwy w ciągu dnia (nauka/posiłki).

7) Lokalizacja i zdalna blokada

1. Family Link → „Lokalizacja” → „Włącz udostępnianie lokalizacji”.
2. W razie potrzeby użyj „Zablokuj urządzenie” (w razie zgubienia telefonu).

Lokalizacja w Family Link

Telefon dziecka

Lokalizacja na mapach była 8 min temu

8) Zabezpieczenia przed omijaniem

- Ustaw PIN/hasło na telefonie dziecka.
- Ustawienia → Aplikacje → Specjalny dostęp → Instalowanie nieznanymi aplikacjami → Wyłącz dla przeglądark/menedżerów plików.
- Wy tłumacz dziecku powód zasad — to zwiększa akceptację.

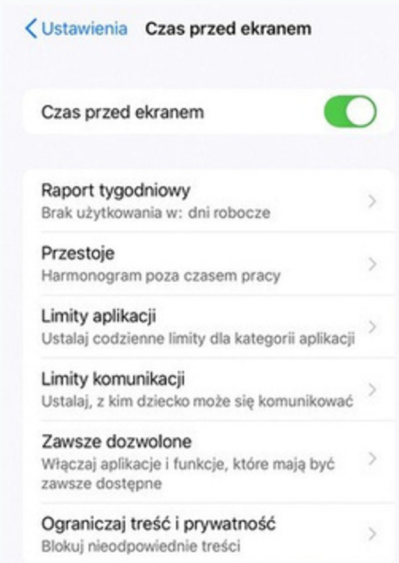
B) iPhone / iPad — Czas przed ekranem

0) Dwie metody konfiguracji

- Na urządzeniu dziecka (najprościej).
- Zdalnie przez Chmurę Rodzinną (Family Sharing) z Twojego iPhone'a.

1) Włącz Screen Time na iPhone/iPadzie dziecka

1. Ustawienia → Czas przed ekranem → „Włącz”.
2. Wybierz „To iPhone/iPad mojego dziecka”.
3. Ustaw Kod Czasu przed ekranem (inny niż kod blokady).
4. W kreatorze ustaw: „Przerwa” (np. 21:00–7:00), „Limity aplikacji” (Gry/Social — np. 1 h/dzień), „Zawsze dozwolone” (Telefon, Wiadomości).

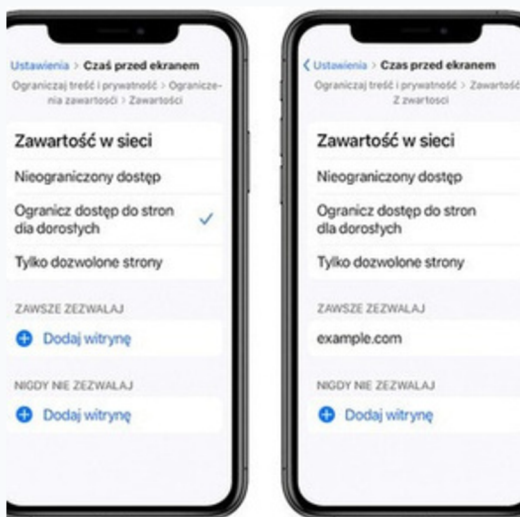
2) Ograniczenia treści i prywatności

1. Ustawienia → Czas przed ekranem → „Ograniczenia dot. treści i prywatności” → Włącz.

2. „Ograniczenia zawartości”: Treści web → „Ograniczaj strony dla dorosłych” lub „Dozwolone tylko wybrane strony”;

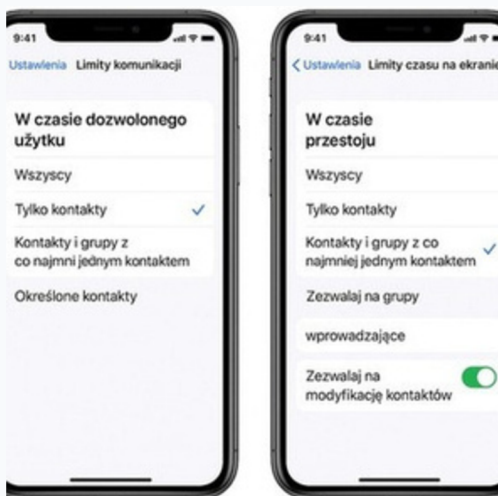
Filmy/Programy/Muzyka → klasy wiekowe; Aplikacje → 9+/12+.

3. „Zakupy i pobieranie”: Instalowanie/Usuwanie aplikacji → „Nie zezwalaj”; Zakupy w aplikacji → „Nie zezwalaj”.

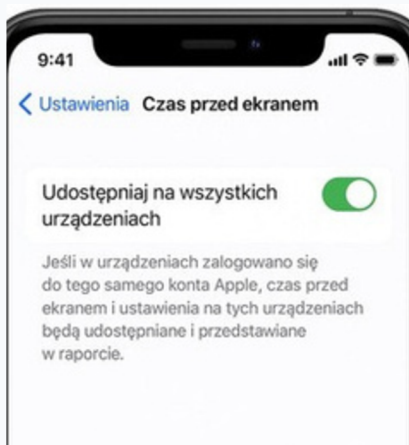
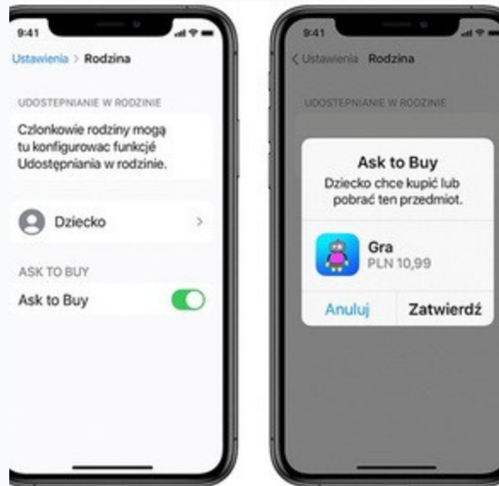
3) Limity komunikacji (opcjonalnie)

Ustawienia → Czas przed ekranem → „Limity komunikacji” → zdefiniuj kontakty dozwolone podczas Przerwy i poza nią.

4) Family Sharing — „Poproś o zakup” (Ask to Buy)

1. Ustawienia (na iPhone rodzica) → [Twoje imię / Apple ID] → „Rodzina”.
2. Dodaj konto dziecka lub wybierz istniejące.
3. Włącz „Poproś o zakup (Ask to Buy)”.

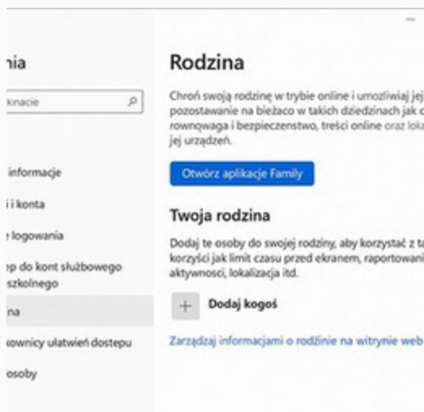
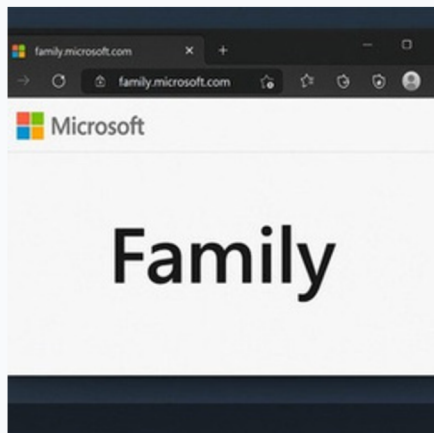
5) Zabezpieczenia przed omijaniem

- Nie ujawniaj kodu Screen Time; ustaw inny niż blokada ekranu.
- Włącz „Udostępniaj na wszystkich urządzeniach”, jeśli dziecko ma kilka sprzętów Apple.

C) Windows 10/11 — Microsoft Family Safety

0) Co przygotować

- Komputer z Windows 10/11.
- Konto Microsoft rodzica i osobne konto dziecka.

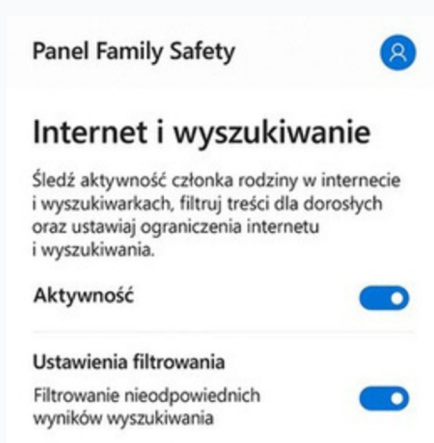
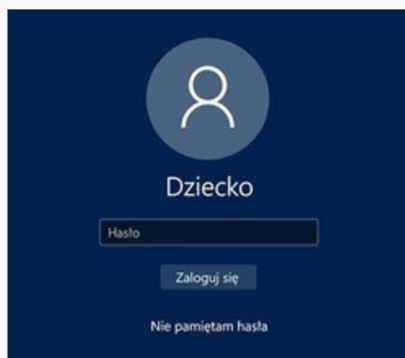

1) Dodaj dziecko do rodziny Microsoft

1. Windows: Ustawienia Konta → „Rodzina i inni → użytkownicy”.
2. „Dodaj członek rodziny” → „Dodaj dziecko” → e-mail dziecka lub „Utwórz konto”.
3. Wyślij zaproszenie i zaakceptuj je na koncie dziecka.

2) Zaloguj dziecko na jego konto w Windows

1. Wyloguj bieżącego użytkownika → zaloguj się jako dziecko (pierwsze logowanie może potrwać).

3) Ustaw filtry i limity w panelu rodzica

1. Otwórz przeglądarkę: family.microsoft.com → wybierz profil dziecka.
2. „Czas przed ekranem” → ustaw harmonogram (dni/godziny) i limity dzienne dla komputera.
3. „Aplikacje i gry” → ustaw limity lub zablokuj wybrane

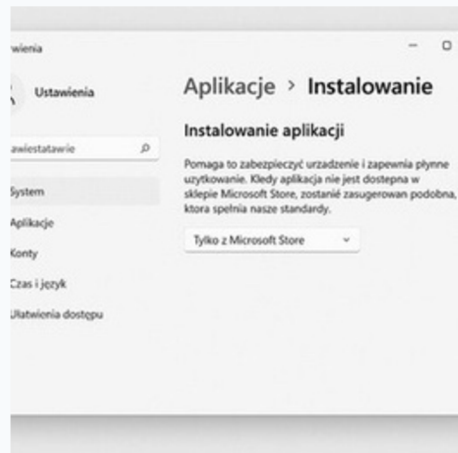
programy (np. gry).

4. „Witryny i wyszukiwanie” → włącz filtr nieodpowiednich stron; rozważ tryb „Tylko dozwolone witryny”. (Najpewniej działa w Edge — rozważ zablokowanie Chrome/Firefox).

5. „Wydatki” → włącz zgodę na zakupy w Microsoft Store.

4) Dodatkowe wzmocnienia w Windows

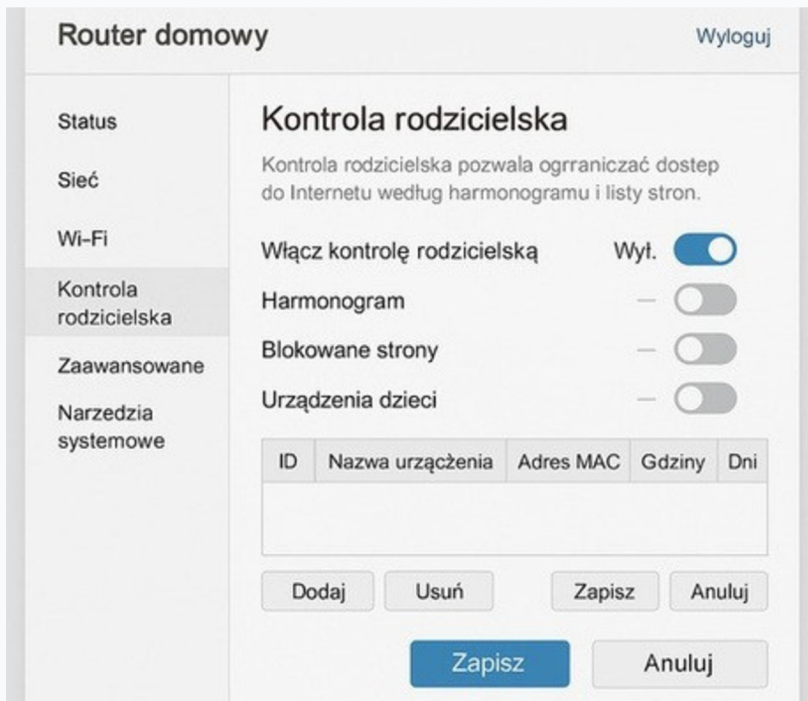
- Ustaw Edge jako przeglądarkę domyślną.
- (Opcja) Ogranicz instalowanie aplikacji do Microsoft Store:
Ustawienia → Aplikacje → Instalowanie aplikacji → „Tylko z Microsoft Store”.

D) Router domowy — filtr dla całego domu

Metoda 1: Wbudowana „Kontrola rodzicielska” w routerze

1. Połącz się z Wi-Fi routera i wejdź w przeglądarce na 192.168.1.1 lub 192.168.0.1.
2. Zaloguj się (login/hasło na naklejce routera lub od operatora).
3. Odszukaj „Parental Controls / Kontrola rodzicielska”.
4. Wybierz urządzenie dziecka (nazwa/adres MAC).
5. Ustaw harmonogram (np. blokada od 21:30 do 7:00) oraz kategorie stron do blokady (18+, hazard).
6. (Opcja) Zdefiniuj białą listę dozwolonych witryn.
7. Zapisz/Zastosuj; jeśli trzeba, zrestartuj router.

Metoda 2: Filtr DNS (szybko i darmowo)

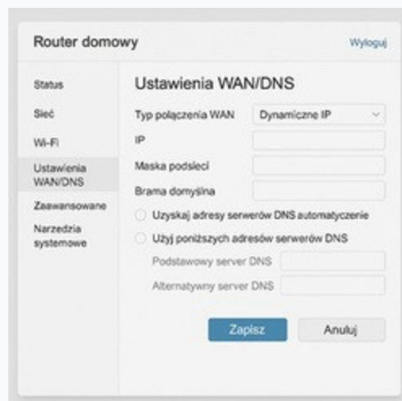
1. W panelu routera: Ustawienia internetu/WAN/DNS.

2. Ustaw ręcznie serwery DNS (rodzinne):

- OpenDNS FamilyShield:
208.67.222.123 i 208.67.220.123
- Cloudflare Family: 1.1.1.3 i
1.0.0.3

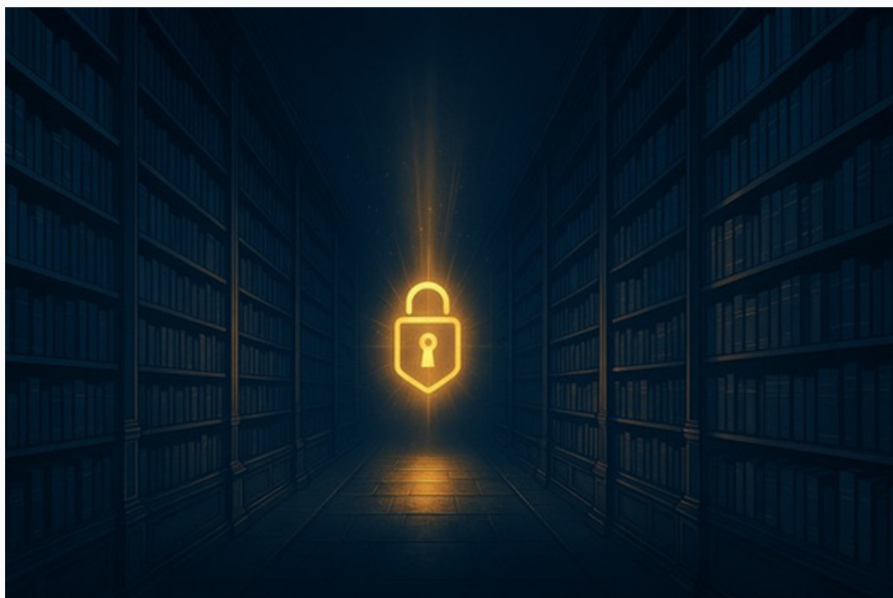
3. Zapisz/Zastosuj; uruchom ponownie router.

4. Na urządzeniu dziecka: rozłącz i połącz Wi-Fi (odśwież DNS).

Uwaga praktyczna

- Ustaw silne hasło do panelu routera i wyłącz WPS.
- Dodatkowo włącz filtry w samych urządzeniach (Family Link / Screen Time), aby utrudnić omijanie blokad.

Rozdział 6: Monitorowanie i bezpieczeństwo urządzeń

Celem monitoringu nie jest podglądanie dziecka, lecz szybkie wychwycenie sygnałów ryzyka i wsparcie w budowaniu zdrowych nawyków. Zawsze mów dziecku wprost, jakie raporty są włączone i po co — zaufanie to podstawa.

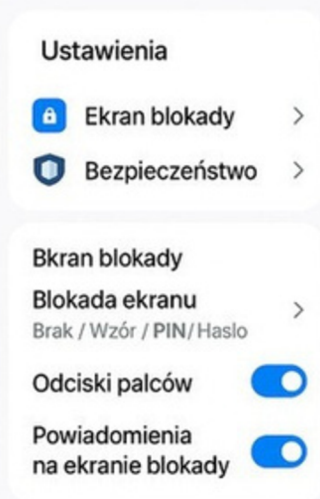
A) Higiena cyfrowa — fundament bezpieczeństwa

1) Aktualizacje systemu i aplikacji — włącz automatyczne aktualizacje na każdym urządzeniu.

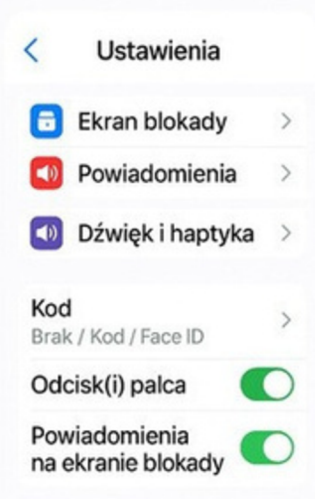
Android — Automatyczne aktualizacje	iOS — Automatyczne uaktualnienia
<ul style="list-style-type: none">• Sklep Play > Ikona profilu > Ustawienia > Ogólne > Automatyczne aktualizacje aplikacjiWybierz: „Przez dowolną sieć” lub „Tylko przez Wi-Fi”• Ustawienia > > System > Aktualizacja systemu > Automatycznie pobieraj aktualizacje	<ul style="list-style-type: none">• Ustawienia > > App StoreAutomatyczne pobieranieAktualizacje aplikacji — Włącz• Ustawienia > > OgólneUaktualnienia systemowe > Automatyczne uaktualnienia — Włącz• Włącz także: Pobierz uaktualnienia iOS oraz „Zainstaluj uaktualnienia iOS”
Otwórz ustawienia	Otwórz ustawienia

2) Blokada ekranu — ustaw PIN/hasło/biometrię i krótki czas automatycznej blokady (30–60 sek.).

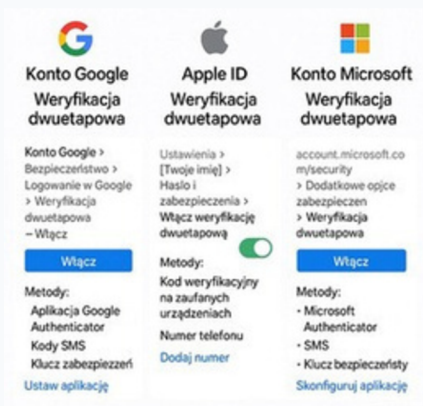
Ustawienia – Ekran blokady

iOS – Ekran blokady

3) Silne hasła + 2FA — włącz uwierzytelnianie dwuskładnikowe dla Google/Apple/Microsoft, poczty i social mediów.

4) Kopie zapasowe — włącz iCloud/Google One/OneDrive; testowo przywróć plik, by mieć pewność, że kopia działa.

Wskazówka

Zasada 3×Z: Zaktualizowane urządzenie, Zablokowany ekran, Zapas (kopie).

B) Co monitorować (i gdzie to znaleźć)

- Czas przed ekranem i użycie aplikacji — raporty: Family Link (Android), Screen Time (iOS), Family Safety (Windows).
- Historia przeglądania — Chrome/Safari/Edge (z kontem dziecka i filtrami).
- Historia YouTube / YouTube Kids — ostatnio oglądane; w Kids można zatwierdzać kanały.
- Powiadomienia z aplikacji społecznościowych — sygnał przeciążenia, jeśli są aktywne nocą.

⚠ Uwaga

Monitoruj tylko tyle, ile naprawdę potrzebujesz. Nadmierna kontrola osłabia zaufanie. Ustalcie zasady: co przeglądasz, jak często i po co.

C) Procedura 10 minut w tygodniu — szybki przegląd rodzica

1. Otwórz raport czasu przed ekranem (Family Link/Screen Time/Family Safety).

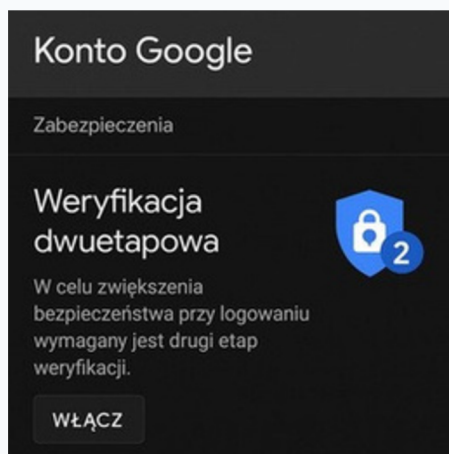
2. Sprawdź 3 najdłużej używane aplikacje i porównaj z poprzednim tygodniem.
3. Przejrzyj historię YouTube/YouTube Kids i ostatnie subskrypcje.
4. Zapytaj dziecko: „Co było fajne online? Co cię zaniepokoiło?”
5. Ustal ewentualne korekty limitów i zaplanuj wspólną aktywność offline.

Checklista (do wydruku)

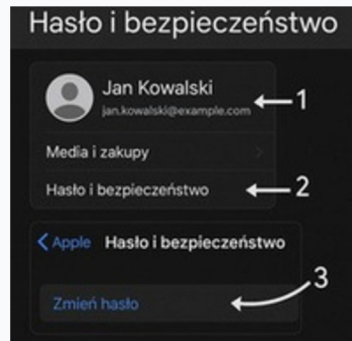
- Przejrzałem raport tygodnia
- Rozmowa: 2 pytania do dziecka
- Korekta limitów (jeśli potrzeba)
- Sprawdzona historia YouTube/Przeglądarki
- Zaplanowana aktywność offline

D) Bezpieczeństwo kont i urządzeń — krok po kroku

- Google (Android):
konto.google.com →
Zabezpieczenia → włącz
2FA (aplikacja/klucze),
sprawdź logowania i
urządzenia.

- Apple (iOS): Ustawienia → [Twoje imię] → Hasło i bezpieczeństwo → włącz 2FA; sprawdź listę urządzeń i „Znajdź”.

- Microsoft (Windows): account.microsoft.com → Security → włącz 2FA; włącz „Find my device” dla laptopa dziecka.

Konto Microsoft > Zabezpieczenia > 2FA / Znajdź moje urządzenie

Zabezpieczenia

Weryfikacja dwuetapowa

Funkcja weryfikacji dwuetapowej pomaga chronić konto poprzez zapewnienie, że do wykonania logowania potrzebne są dwie formy 'weryfikacji'.
Włącz

Znajdź moje urządzenie

Znajdywanie mojego urządzenia pozwala na zlokalizowanie zgubionej lub skradzionej konsoli albo urządzenia z systemem Windows.
Znajdź moje urządzenie

- Lokalizacja i zdalna blokada: włącz na Androidzie/iOS/Windows, aby w razie zgubienia zablokować/wyczyścić urządzenie.

Lokalizacja i zdalna blokada

Włącz na Androidzie, iOS i Windows, aby w razie zgubienia zablokować lub wyczyścić urządzenie.

Android – Znajdź moje urządzenie

1. Ustawienia > Bezpieczeństwo i prywatność > Znajdź moje urządzenie
2. Przełącz „Znajdź moje urządzenie” → Włączone
3. Ustaw kopie zapasową i uwierzytelnianie 2FA (opcjonalnie)

Otwórz ustawienia

Włączone

iOS – Znajdź (Find My)

1. Ustawienia > [Twoje imię] > Znajdź
2. Włącz „Znajdź mój iPhone” i „Sieć usługi Znajdź”
3. Włącz Wysyłaj ostatnie położenie

Włącz

Włącz

Windows – Znajdź moje urządzenie

1. Ustawienia > Prywatność i zabezpieczenia > Znajdź moje urządzenie
2. Przełącz „Znajdź moje urządzenie” → Włączone
3. Zaloguj się do konta Microsoft

Gdy urządzenie zaginie Wymaz dane zdalnie

Zaloguj się na iCloud.com | android.com/find | account.microsoft.com

E) Gdy wydarzy się incydent — plan działania

- Spokój i rozmowa — celem jest pomoc, nie kara.
- Zabezpiecz dowody — zrzuty ekranu, linki, daty, nicki.
- Zablokuj i zgłoś — użytkownika/treści w aplikacji; rozważ zmianę haseł i włączenie 2FA.
- Urządzenie — skan antywirusem (Windows Defender), aktualizacje; w razie potrzeby przywrócenie ustawień.
- Zgłoszenia — szkoła (przy rówieśnikach), administratorzy serwisów; w poważnych sprawach policja.

Uwaga — czerwone flagi

- Nocne, ukrywane korzystanie
- Nagłe skasowanie kont/rozmów
- Prośby o zdjęcia/dane
- Spadek nastroju, izolacja. Reaguj natychmiast i zapewnij wsparcie.

F) Mądre granice monitoringu (etyka i relacja)

- Transparentność: dziecko wie, co jest monitorowane i dlaczego.
- Rozwój: z wiekiem — więcej zaufania i samodzielności.
- Relacja: technologia wspiera, ale nie zastępuje rozmowy.

Przesłanie rozdziału

Najlepszy monitoring to zaufanie + rytuał 10 minut tygodniowo + higiena cyfrowa. To zestaw, który działa w codzienności.

Rozdział 7: Umowa cyfrowa rodzic-dziecko i scenariusze rozmów

Ten rozdział daje Ci gotowe, praktyczne narzędzia: umowę cyfrową do podpisania z dzieckiem, scenariusze rozmów w trudnych sytuacjach oraz karty do wydruku. Dzięki nim wprowadzisz jasne zasady i utrzymasz dobrą relację — bez krzyków i walki z telefonem.

A) Po co umowa cyfrowa? (i dlaczego działa)

Dlaczego działa:

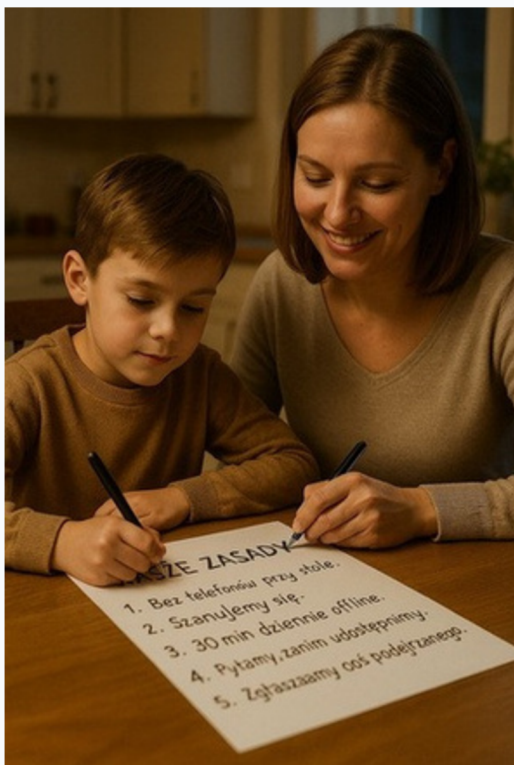
- daje dziecku poczucie sprawczości (współtworzy zasady) zamienia „zakazy” na „uzgodnienia”
- ułatwia konsekwencję (odwołujemy się do wspólnie podpisanego dokumentu)
- porządkuje oczekiwania i granice (czas, treści, prywatność, bezpieczeństwo)

Zanim podpiszecie umowę:

1) Porozmawiaj o tym, co dla dziecka w internecie jest ważne (gry, kontakt z klasą, pasje).

2) Powiedz, co jest ważne dla Ciebie (bezpieczeństwo, sen, szkoła, relacje).

3) Ustalcie cele: np. 8 h snu, nauka przed rozrywką, brak telefonu przy posiłkach.

B) Gotowa UMOWA CYFROWA — wersja podstawowa (do wydruku i podpisu)

Instrukcja

Wydrukuj tę stronę, wstaw imię dziecka i wspólnie przejdźcie każdy punkt. Zasady zapisuj prostym językiem; dopiszcie rzeczy ważne dla Waszej rodziny.

UMOWA CYFROWA RODZIC-DZIECKO

Imię dziecka: _____ Wiek: ___ Data: _____

1) Czas i rytm:

- maks. _____ min dziennie rozrywki online (dni szkolne); _____ min (weekend)
- przerwa od tech. na min. 1 h przed snem; urządzenia ładujemy poza sypialnią

2) Strefy i chwile offline:

- zero telefonów przy posiłkach i w czasie lekcji/odrabiania zadań

3) Bezpieczeństwo i prywatność:

- nie podaję adresu, szkoły, nazwiska, haseł; nie wysyłam zdjęć obcym
- proszę rodzica o pomoc, jeśli coś mnie zaniepokoi online

4) Kontakty i publikacje:

- do znajomych dodaję osoby, które znam z realu (chyba że rodzic zaakceptuje inaczej)
- zanim opublikuję zdjęcie innych — pytam o zgodę

5) Zgody i instalacje:

- nowe aplikacje instaluję po zgodzie rodzica; zakupy w aplikacjach — tylko za zgodą

6) Narzędzia i raporty:

- zgadzam się na limity czasu i raporty (Family Link/Screen Time/Family Safety) — wiem, po co są

7) Konsekwencje i naprawa:

- jeśli złamię zasady: krótkie ograniczenie + plan naprawczy (patrz drabina konsekwencji)

Podpisy:

Rodzic/opiekun: _____

Dziecko: _____

C) Umowa cyfrowa — dopasowanie do wieku

6–8 lat (wersja prosta)

- Oglądam/gram tylko to, co wybraliśmy razem.
- Jak coś mnie przestraszy — natychmiast wołam rodzica.
- Nie rozmawiam z obcymi w grach.
- Tablet/telefon odpoczywa po kolacji.

9–12 lat (wersja rozszerzona)

- Limit dzienny: ___ min; najpierw szkoła/obowiązki, potem gry.
- Pytam o zgodę, zanim dodam kogoś do znajomych.
- Nie wysyłam zdjęć nikomu, kogo nie znam w realu.
- Jeśli widzę hejt — blokuję i zgłaszam, mówię rodzicowi.

13–16 lat (wersja partnerska)

- Sam zarządzam czasem; jeśli raport pokaże przeciążenie — ustalamy korektę.
- Uważnie dobieram znajomych i dbam o prywatność profilu.
- Nie publikuję nic, co mogłoby mnie skrzywdzić w przyszłości.
- Biorę odpowiedzialność za konsekwencje i realizuję plan naprawczy, jeśli złamię zasady.

D) Scenariusze rozmów (gotowe skrypty)

1) „Pierwsza umowa” — start bez napięcia

Rodzik: „Chciałbym, żebyśmy ustalili zasady korzystania z telefonu tak, żeby było i bezpiecznie, i przyjemnie. Co jest dla ciebie w telefonie najważniejsze?”

Dziecko: „Gry i kontakt z klasą.”

Rodzik: „OK. Dla mnie ważne są sen i nauka. Ustalmy wspólnie limity i miejsca, gdzie telefon odpoczywa.”

Cel rozmowy

Połącz potrzeby dziecka z oczekiwaniami rodzica i zapisz wspólne „TAK/NIE”.

2) Gdy podejrzewasz grooming/niebezpieczny kontakt

Rodzik: „Zauważyłem, że dużo piszesz z kimś nowym. Chcę mieć pewność, że to bezpieczne. Nie będę cię karać za szczerość. Powiedz — skąd się znacie?”

Dziecko: „Z gry.”

Rodzik: „Super, że mówisz. Pamiętaj — prawdziwy przyjaciel nie prosi o sekrety ani zdjęcia. Jeśli ktoś prosi — blokujemy i zgłaszamy. Pomogę ci to zrobić.”

3) Cyberprzemoc — dziecko jest ofiarą

Rodzik: „Widzę, że trudniej ci ostatnio zaglądać do telefonu. Czy ktoś był dla ciebie niemiły w sieci? Jestem po twojej stronie — razem to ogarniemy.”

→ Zrób zrzuty ekranu, zablokuj sprawcę, zgłoś w aplikacji i w szkole, wesprzyj emocjonalnie.

4) Dziecko zobaczyło treści seksualne/przemocowe

Rodzik: „To, co widziałeś, mogło być trudne. Dzięki, że mówisz. To nie twoja wina — internet czasem pokazuje rzeczy, których nie chcesz widzieć. Porozmawiajmy, co czujesz, i włączymy filtry, żeby to się nie powtarzało.”

5) Ustalanie limitów (gdy jest konflikt o czas)

Rodzik: „Raport pokazuje 3 h dziennie gier. Co możemy zmienić, żeby było zdrowiej, ale wciąż przyjemnie? Proponuję: 1,5 h dziennie + dodatkowe 30 min w weekend za odrobione obowiązki.”

6) Prośba o nową aplikację — decyzja „TAK/ZA WARUNKIEM/NIE”

Rodzic: „Pokaż mi aplikację, której chcesz używać. Przejrzymy razem, do czego służy, jakie ma oceny wiekowe i czy ma kontrolę rodzicielską. Jeśli spełnimy warunki bezpieczeństwa, dostajesz zgodę.” → TAK

Drzewko decyzji — nowa aplikacja

- Do czego służy?
- Czy ma zgody i filtry?
- Czy możesz używać w trybie prywatnym?
- Od jakiego wieku?

E) Drabina konsekwencji (zawsze z drogą powrotu)

1) Przypomnienie zasad → 2) Rozmowa i mini-zadanie naprawcze → 3) Krótkie ograniczenie (np. 24 h mniej gier) → 4) Tryb „pod opieką” (korzystanie tylko przy rodzicu) → 5) Pauza + plan naprawczy (pisemny).

Ważne

Konsekwencje muszą być krótkie, przewidywalne i uzgodnione w umowie. Zawsze daj szansę na odbudowę zaufania.

F) Tygodniowy przegląd rodziny — karta do wydruku

Co tydzień 10 minut: przegląd raportu, rozmowa (2 pytania), drobna korekta limitów, wspólny plan offline.

KARTA PRZEGLĄDU (data: _____):

- Top 3 aplikacje: _____ / _____ / _____
- Co było fajne online? _____
- Co zaniepokoiło? _____
- Ustalenia na tydzień: _____

Podpisy: Rodzic _____ Dziecko _____

 Wskazówka: Wydrukuj kilka kopii, trzymaj na lodówce i odhaczaj postępy.

G) Załączniki: plansze i listy do domu

- Lista „TAK / NIE” do publikacji w sieci (TAK: krajobrazy, prace plastyczne; NIE: adres, szkoła, prywatne zdjęcia).
- Plansza „Strefy offline” (stół, łazienka, sypialnia).
- Plakat „Pytaj, zanim klikniesz” — 3 pytania: kto? skąd to wie? czy potwierdzają to inne źródła?

BEZPIECZNE DZIECI W SIECI

TWOJA CODZIENNA MISJA

CHECKLISTA DLA RODZICA

CZY MOJE DZIECKO JEST BEZPIECZNE W SIECI?

- Ustaliśmy wspólne zasady domowe**
 - Dziecko wie, kiedy i gdzie może korzystać z urządzeń.
 - W domu obowiązuje zasada „bez telefonów przy stole”
 - Ustaliśmy godzinę, po której ekrany są odkładane na bok
- Rozmawiam z dzieckiem o internecie**
 - Wiem, jakie aplikacje i gry lubi moje dziecko
 - Co tydzień rozmawiamy o tym, co ciekawego dzieje się w sieci
 - Dziecko wie, że może przyjść do mnie z każdym problemem online
- Kontrola i edukacja**
 - Mam włączoną kontrolę rodzicielską / Family Link / Microsoft Family Safety
 - Dziecko wie, czym jest phishing, fake news i nieznajomy sieci
 - Znamy podstawowe zasady prywatności - nie udostępniamy danych i zdjęć bez zgody

Radostaw Wilmański

Gdzie szukać pomocy

Jeśli coś cię niepokoi, nie jesteś sam. W Polsce działa kilka instytucji, które pomagają rodzicom i dzieciom w sytuacjach zagrożeń online:

Instytucja	Co oferuje	Kontakt
Dyżurnet.pl	Zgłaszanie niebezpiecznych treści	dyzurnet.pl
Helpline.org.pl	Wsparcie dla rodziców	800 100 100
Telefon zaufania dla dzieci i	Pomoc i rozmowa	116 111
SaferInternet.pl (NASK)	Materiały edukacyjne	saferinternet.pl
Policja / cyber@policja.go	W sytuacjach poważnych	—

Rozdział 8: Zestaw narzędzi — linki do instrukcji wideo i polecane strony

Oficjalne przewodniki i filmy krok po kroku. Linki są klikalne, a także znajdziesz kody QR do szybkiego skanowania.

7.1 Oficjalne przewodniki

- Google Family Link — Centrum pomocy: support.google.com/families

- Family Link — strona produktu: families.google/familylink

- Apple — Screen Time: support.apple.com/108806

- Microsoft Family Safety — konfiguracja: support.microsoft.com/family-safety

- YouTube Kids — pomoc:
support.google.com/youtubekids

📌 Praktyka

Zawsze sprawdzaj datę aktualizacji artykułu. Interfejsy zmieniają się często; w razie wątpliwości porównaj 2–3 źródła.

7.2 Filmy instruktażowe (YouTube)

- Apple Support — oficjalny kanał:
youtube.com/AppleSupport

- Microsoft — Family Safety (video):
[YouTube: zUOy-NPaP6M](https://youtube.com/watch?v=zUOy-NPaP6M)

- Family Link — playlista:
[Playlista Family Link](#)

7.3 Centra bezpieczeństwa popularnych aplikacji

- TikTok — Family Pairing:
support.tiktok.com/.../family-pairing

- Instagram — Family Center:
help.instagram.com/309877544512275

- Snapchat — Family Center:
parents.snapchat.com/family-center

- Discord — Family Center:
discord.com/safety-family-center

- Roblox — Parental Controls (FAQ):
en.help.roblox.com/.../Parental-Controls-FAQ

7.4 Filtry sieciowe (DNS/router)

- OpenDNS FamilyShield — router guide: support.opendns.com/.../FamilyShield
- Cloudflare 1.1.1.1 for Families — setup: developers.cloudflare.com/1.1.1.1/setup

7.5 Aplikacje komercyjne

- Qustodio: qustodio.com
- Kaspersky Safe Kids: kaspersky.com/safe-kids

- Norton Family: us.norton.com/products/norton-family

💡 Jak korzystać z listy:

Dodaj kluczowe linki do zakładek. Wróć do nich co 3–6 miesięcy — funkcje i nazwy opcji potrafią się zmieniać.

Załącznik A: Kody QR — szybkie skanowanie

Zeskanuj kod aparatem telefonu, by otworzyć instrukcję lub stronę pomocy. Pod każdym kodem znajdziesz też klikalny link

- Google Family Link – Centrum pomocy
<https://support.google.com/families/?hl=pl>

- Google Family Link – strona produktu
<https://families.google/familylink/>

- Apple – Czas przed ekranem (Screen Time)
<https://support.apple.com/en-us/108806>

- Microsoft Family Safety – konfiguracja
<https://support.microsoft.com/en-us/account-billing/set-up-microsoft-family-safety-b6280c9d-38d7-82ff-0e4f-a6cb7e659344>

- YouTube Kids – pomoc
<https://support.google.com/youtubekids/?hl=en>

- TikTok – Family Pairing
<https://support.tiktok.com/en/safety-hc/account-and-user-safety/family-pairing>

- Instagram – Family Center
<https://help.instagram.com/309877544512275>

- Snapchat – Family Center
<https://parents.snapchat.com/family-center>

- Discord – Family Center
<https://discord.com/safety-family-center>

- Roblox – Parental Controls FAQ
<https://en.help.roblox.com/hc/en-us/articles/30428248050068-Parental-Controls-FAQ>

- OpenDNS FamilyShield – router guide

<https://support.opendns.com/hc/en-us/articles/228006487-FamilyShield-Router-Configuration-Instructions>

- Cloudflare 1.1.1.1 for Families – setup

<https://developers.cloudflare.com/1.1.1.1/setup/>

- Qustodio – strona

<https://www.qustodio.com/en/>

- Kaspersky Safe Kids – strona

<https://www.kaspersky.com/safe-kids>

Norton Family – strona

<https://www.us.norton.com/products/norton-family>

- Internet Matters – Parental Controls

<https://www.internetmatters.org/parental-controls/>

Zakończenie – refleksja dla rodzica

Internet to nie wróg.

To narzędzie – potężne, szybkie i często nieprzewidywalne. Twoje dziecko dorasta w świecie, którego ty nie miałeś. Ale to nie znaczy, że nie możesz go zrozumieć. Wystarczy, że **pójdiesz z nim kawałek tej drogi** – zamiast próbować zatrzymać świat.

Nie bój się rozmawiać o błędach. Nie bój się przyznać, że nie wiesz. W oczach dziecka nie musisz być wszechwiedzącym rodzicem. Wystarczy, że jesteś **obecnym rodzicem**. Bo najlepszy filtr, najskuteczniejsza aplikacja i najmocniejsze hasło, to zaufanie **między tobą a dzieckiem**.

Zrób pierwszy krok dziś – nie jutro.

- Zapytaj: *„Co dziś ciekawego widziałeś w internecie?”*
- Obejrzyj razem z dzieckiem jego ulubiony filmik.
- Powiedz: *„Nie wszystko rozumiem w tym świecie, ale chcę wiedzieć, co jest dla ciebie ważne.”*

To najprostsza i najpotężniejsza forma cyberbezpieczeństwa. **Bo bezpieczeństwo dziecka w sieci zaczyna się od twojej rozmowy.**

Podziękowanie od autora

Dziękuję, że sięgnąłeś po ten e-book. Każdy rodzic, który chce zrozumieć cyfrowy świat swojego dziecka, już wykonuje ogromny krok w stronę bezpieczeństwa i zaufania.

Ten poradnik powstał z połączenia wiedzy, doświadczenia i codziennych rozmów o tym, jak technologia wpływa na nasze życie rodzinne.

Mam nadzieję, że dzięki zawartym tu wskazówkom łatwiej będzie Ci chronić swoje dziecko, a jednocześnie nauczyć je mądrego i odpowiedzialnego korzystania z Internetu.

Dziękuję wszystkim, którzy wspierali mnie w procesie tworzenia — rodzicom, nauczycielom i specjalistom, którzy podzielili się swoim doświadczeniem.

Z wyrazami szacunku,

Radek Wilmański
SafeBook Polska

Dziękuję za przeczytanie!

Masz chwilę na krótką informację zwrotną?

Jeśli w trakcie czytania coś było niejasne albo zabrakło odpowiedzi na ważne pytanie — napisz do mnie maila: safebookpolska-kontakt@wp.pl

Czytam każdą wiadomość.
Jeśli coś będzie wymagało doprecyzowania, zaktualizuję e-booka i podeślę nową wersję mailowo.

Jeśli ten e-book był dla Ciebie pomocny

Będzie mi bardzo miło, jeśli zostawisz krótką opinię lub ocenę na stronie produktu.

To pomaga innym rodzicom podjąć dobrą decyzję.

A jeśli znasz kogoś, komu ten temat może pomóc śmiało poleć mu tego e-booka.

Dziękuję za zaufanie

Radek Wilmański SafeBook Polska

Autor e-booka

„Cyberbezpieczeństwo Twojego dziecka”